

ABSTRAKT

Magisterská práce se zabývá vztahem mezi socioekonomickým a politickým vývojem v Kyrgyzstánu a Kazachstánu po rozpadu SSSR a jejich závislosti na těžbě ropy, respektive zlata. Těmito surovinami jsou myšleny jejich hlavní exportní produkty. Cílem je jednak zjistit vliv těžby surovin na makroekonomický vývoj zemí a prohlubování jejich regionálních rozdílů, jednak pomocí teoretického konceptu prokletých surovin pokusit vysvětlit klesající, či stagnující úroveň demokracie v Kazachstánu a Kyrgyzstánu. Metodicky je práce provedena na základě statistické analýzy ekonomických indikátorů, jako HDP, HDI, zahraničních investic, remitencí a světových cen surovin. Pro lepší porozumění regionálních rozdílů byly využity jednoduché statistické metody jako index změny a Giniho koeficient. V práci byla také provedena analýza politického vývoje pomocí indikátorů měřících úroveň demokracie a svobody z datasetu Freedom House, Human Freedom a The Economist Intelligence Unit. Interpretace výsledků je založena na předchozí rešerši odborné literatury a dalších zejména mediálních zdrojů specializujících se na vybranou oblast. Ve výsledku se potvrzuje velmi úzká provázanost mezi makroekonomickým vývojem a těžbou nerostných surovin, což není překvapivé, ale také se potvrzuje, že dochází k divergenci ekonomického vývoje mezi regiony v závislosti na lokalizaci těžby surovin. Souvislost mezi vývojem úrovně demokracie a těžbou surovin je diskutabilní a z dostupných dat bohužel přímo statisticky prokázat nelze.

Klíčová slova: Kyrgyzstán, Kazachstán, postsovětský vývoj, závislost na přírodních zdrojích